

Hájim Guri

JERUZSÁLEM

*Járom a várost; fájdalomi vendégszeretõn
tárják ki a kapukat,
s némán befogadnak még egy kínt, miért ne tennék?*

*Nincs hangos szavam, mely keseríti kiáltásait.
Az évek múltával
csupán sebek maradnak, és mindent elmondtak már.
Megyek, s nem fenyegetõzöm veszélyel,
idegen falait szólítom,
mint egy negyedosztályú Jeremiás – tolmács se kell.
Kövein a vér megelőzte jöttöm,
s azóta csenddé vált és idõvé.*

KÁDÁR ANDRÁS ÁRIEL ÉS SCHEIN GÁBOR FORDÍTÁSA

Arie Zachs

MAGASRA VETETT TEKINTET JERUZSÁLEMBÕL

*E dologtalan estén Abu-Torból
tekintetem magasra vetem
Sion hegye és az Olajfák hegye fölõ,*

*mint a labdaütés izmos, megtermett bajnoka
egy amerikai baseball-kapuban,*

*vagy mint egy két inch-es aknavetõ, melynek bombája
messze a judeai sivatagban csapódik be
puhán, megnyugvó, lanyha eséssel.*

KÁDÁR ANDRÁS ÁRIEL ÉS SCHEIN GÁBOR FORDÍTÁSA

Dán Págisz

AZ ÖRÖK VÁROS

*Sebek borítják mindenütt, ahol dicsõitõ énekek
sorait szuronyok vésték gyõnge
vállába, körötte szent tûz fénye ragyog;
légiók jöttek járultak elé egyre,
hogy karjaiban megváltást nyerjenek,
csodavárók a világ közepévé tették,
hogy marasztalják – máglyára vonták,
keresztre feszítették, hogy dicsérvék újra
folyton folyvást, és nem csodálkoztak;
miért bú rejtõzve falak mögé.*

*Az örök város, mint barna ököl
szorul össze a kőben, és várja
konok hittel mindig,
hogy összekulcsolt kézzé lazulhasson.
De falai közt a csodavárók
és a halottidézõk esdenek,
hogy küldjön az ég szent jelet reá,
s a csoda megnemesítse.
Ha lelkét végül porból és hamuból font koszorúba fûzi,
lábukhoz teszi majd az örök temetõt.*

KÁDÁR ANDRÁS ÁRIEL ÉS SCHEIN GÁBOR FORDÍTÁSA

Zelda

ÁLLTAM JERUZSÁLEMBEN...

*Álltam
a felhőkben függõ
Jeruzsálemben,
egy temetõben,
síró emberek közt –
ferde törzsû fa.
Amott homályba vesző hegyek,
egy torony...
Íme, nem vagytok! –
szólt
a Halál.
Íme, te sem vagy! –
fordult aztán felém.*

*Álltam
a napfény ékköveivel kirakott,
Jeruzsálemben,
mosolygott, akár a menyasszony
a réten,
keskeny, magasbanyúló fûszalak tövén.*

*Miért féltél tõlem tegnap az esõben? –
kérdezte a Halál. –
Hiszen fivõred vagyok én,
a nagy, a hallgatag.*

KÁDÁR ANDRÁS ÁRIEL FORDÍTÁSA

David Rokéah

FENYŐNEK LENNI...

*Fenyõnek lenni Jeruzsálemben. Figyelni
az úrból visszatérõ hangokat, zöld
tűzoszlopként állni a mészakõ-sziklás tájban.
Fenyõnek lenni. Gyűjteni a gyantát, szükös napokra
s mint a sün, tüskéket mereszteni. Fenyõnek lenni
a Scopus hegyen; s nézni, ahogy a lejtõn, lépésről lépésre,
közeledsz felém, halálom órája.*

KÁDÁR ANDRÁS ÁRIEL FORDÍTÁSA